Lieta Nr.C29690514
Lietvedības Nr.CA-0160-16/4

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Rīgā 2016.gada 30.martā

Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģija šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis Juris Freimanis,
tiesneses Lidija Pliča un Svetlana Beļajeva,
ar tiesas sēžu sekretārēm Lieni Alksni un Zani Alksni,
izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers. A/ prasībā pret /nosaukums/ par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu un atjaunošanu darbā, vidējās izpeļņas par visu darba piespiedu kavējuma laiku un samaksas par nakts stundām, virsstundām un darbu svētku dienās piedziņu sakarā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

2014.gada 13.augustā, ar prasības pieteikuma precizējumiem 2014.gada19.septembrī, /pers. A/ (turpmāk arī prasītājs) cēlis Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā prasību pret /nosaukums/ (turpmāk arī atbildētāja) par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu un atjaunošanu darbā, vidējās izpeļņas par visu darba piespiedu kavējuma laiku un samaksas par nakts stundām, virsstundām un darbu svētku dienās piedziņu.

Prasībā norādīts, ka starp prasītāju un atbildētāju darba tiesiskās attiecības nodibinātas 1999.gada 11.janvārī, pamatojoties uz darba līgumu Nr.190, kas grozīts un pārjaunots ar darba līgumu Nr.332.

2014.gada 12.aprīlī Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojā uzsākts kriminālprocess, kura ietvaros prasītājs atzīts par aizdomās turamo un laikā no 2014.gada 14.aprīļa līdz 2014.gada 9.maijam prasītājam piemērots drošības līdzeklis – apcietinājums, kas 2014.gada 9.maijā grozīts ar aizliegumu ieņemt /amata nosaukums/amatu.

Ar atbildētājas 2014.gada 14.aprīļa rīkojumu Nr.596-rp prasītājs, atrodoties ikgadējā atvaļinājumā, atstādināts no darba, pamatojoties uz Darba likuma 58.panta pirmo un trešo daļu. Pēc drošības līdzekļa grozīšanās atbildētāja ar 2014.gada 10.maija rīkojumu Nr.731-rp atcēla rīkojumu Nr.596-rp, atstādinot prasītāju no darba, pamatojoties uz Darba likuma pirmo un otro daļu.

2014.gada 27.maijā prasītājs iesniedza atbildētājai iesniegumu ar iebildumiem par rīkojumu Nr.731-rp, ar lūgumu atjaunot prasītāju darbā un nodrošināt darba vietu.

2014.gada 13.jūnijā ar rīkojumu Nr.1003-rp atbildētāja atstādināja prasītāju no darba, pamatojoties uz uzsāktajām dienesta pārbaudēm un Darba likuma 58.panta pirmo un trešo daļu, atceļot rīkojumu Nr.731-rp. Vienlaicīgi saņemts atteikums nodrošināt darba vietu.

2014.gada 14.jūlijā prasītājs saņēmis no atbildētājas 2014.gada 9.jūlija paziņojumu Nr.11 par paskaidrojumu sniegšanu.

2014.gada 24.jūlijā prasītājs iepazīstināts ar 2014.gada 23.jūlija rīkojumu Nr.1131-rp pa aizlieguma atrasties darba vietā atcelšanu un ar 2014.gada 24.jūlija darba līguma uzteikumu par darba tiesisko attiecību izbeigšanu, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 2.punktu.

Prasītājs uzskata, ka uzteikums ir nepamatots, un darba devējam jāatlīdzina vidējā izpeļņa par visu darba piespiedu kavējuma laiku, tas ir, no 2014.gada 9.maija. Vidējo izpeļņu no 2013.gada oktobra līdz 2014.gada martam veido 3 198,43 EUR mēnesī pirms nodokļu nomaksas.

Turklāt prasītājs lūdz piedzīt no atbildētājas samaksu par 2012. un 2013.gadā nostrādātajām nakts stundām, virsstundām un darbu svētku dienās, kas saskaņā ar prasītāja aprēķinu veido 1 144,65 EUR.

Pamatojoties uz minēto un Darba likuma 122., 124.-127.pantu, prasītājs lūdz tiesu atzīt par spēkā neesošu 2014.gada 24.jūlija uzteikumu, atjaunot prasītāju darbā /nosaukums/, piedzīt vidējo izpeļņu par visu darba piespiedu kavējuma laiku, piedzīt apmaksu par nostrādātajām nakts stundām un stundām svētku dienās, noteikt, ka spriedums izpildāms nekavējoties.

2014.gada 23.oktobrī Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja atzīst prasību daļā par nostrādāto nakts stundu un svētku dienās apmaksu un svētku dienu grafiku. Atbildētāja neatzīst prasību daļā par atbildētājas 2014.gada 24.jūlija uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, prasītāja atjaunošanu darbā un vidējās izpeļņas piedziņu par visu darba piespiedu kavējuma laiku no 2014.gada 9.maija.

Ar Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.janvāra spriedumu prasītāja prasība pret atbildētāju par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā un vidējās izpeļņas par visu darba piespiedu kavējuma laiku piedziņu noraidīta. Izbeigta tiesvedība daļā par samaksas piedziņu par nakts stundām, virsstundām un darbu svētku dienās.

Pirmās instances tiesa secinājusi, ka darbinieka rīcība atzīstama par prettiesisku ne tikai kāda konkrēta normatīvā akta pārkāpuma gadījumā, bet arī tad, ja viņš, neizrādot nepieciešamo rūpību, vai nu vispār nepilda, vai nepienācīgi izpilda savus darba pienākumus, kas konkretizēti darba līgumā un citos darba devēja aktos, kas viņam saistoši.

Konstatēts, ka starp pusēm nav strīda par to, ka darba līguma uzteikums atbilst noteiktajai darba līguma uzteikšanas kārtībai, līdz ar to lietas izskatīšanā noskaidrojams, vai darba līguma uzteikums tiesiski pamatots, proti, vai atbildētāja iesniegusi pierādījumus prasītāja prettiesiskajai rīcībai un vai prasītāja pieļautā prettiesiskā rīcība varētu būt par pamatu darba devēja uzticības zaudēšanai.

Darba līguma uzteikuma pamatā ir atbildētājas konstatēti pārkāpumi prasītāja pienākumu izpildē: vairāku prasītāja pieņemto lēmumu neatbilstība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa normām, divu reidu laikā sastādīto dokumentu apzināta zudības pieļaušana attiecībā uz SIA /Nosaukums A/ un procesuālo darbību neveikšana Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā attiecībā pret SIA /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums C/

Attiecībā par dienesta pārbaudē konstatēto prasītāja pieņemto lēmumu par lietvedības izbeigšanu neatbilstību Latvijas Administratīvo pārkāpumu

kodeksa prasībām, pirmās instances tiesa konstatējusi, ka saskaņā ar atzinumu par auditu /nosaukums/ centra pārvaldē prasītājs pieņēmis 10 lēmumus par iesākto lietvedību izbeigšanu administratīvo pārkāpumu lietās. No atzinuma izriet, ka prasītājam nebija pamata pieņemt šādus lēmumus, proti, visās lietvedībās bija pamats tās turpināt un vainīgas personas sodīt par administratīvā pārkāpuma izdarīšanu. Lietas izbeigtas pretlikumīgi, pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21., 33., 237. pantu un 239.panta 1.punktu, nonākot pretrunā ar lietu materiālos fiksētajiem apstākļiem.

Atsaucoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 237.pantā noteikto, pirmās instances tiesa atzinusi, ka Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss neparedz iespēju taisīt lēmumu par lietvedības izbeigšanu rezolūcijas veidā.

Lēmumam administratīvā pārkāpuma lietā jāatbilst Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 274.panta noteikumiem, it sevišķi attiecībā uz faktisko un tiesisko apstākļu konstatējumu (pierādījumi, uz kuriem pamatoti secinājumi, un argumenti, uz kuru pamata pierādījumi noraidīti) un motivāciju, kāpēc amatpersona uzskata, ka konkrētajā gadījumā lietvedība izbeidzama (Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 21.pants, 239.pants).

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 279.panta pirmajā daļā un 284.pantā noteikto, tiesa konsatatējusi, ka no minētajām tiesību normām izriet, ka prasītājs saskaņā ar likumu nav uzskatāms par amatpersonu, kura pieņem galīgo nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā un lēmumu par administratīvās lietvedības izbeigšanu var pārsūdzēt vai par to var iesniegt protestu.

Līdz ar to konkrētajā gadījumā likums nepārprotami nosaka prasītāja pienākumu pieņemt motivētu lēmumu, lai persona, uz kuru tas attiecas, vai prokurors varētu iebilst prasītāja lēmumā iekļautajiem apsvērumiem, pierādījumu novērtējumam, argumentiem un secinājumiem, iesniedzot sūdzību vai protestu.

Tiesa atzinusi, ka prasītājs apzinājies, ka vairākkārt rīkojies prettiesiski, neievērojot likumā noteikto procesuālo kārtību lēmumu pieņemšanai.

Konstatējot vairāku prasītāja pieņemto lēmumu neatbilstību Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 237. un 274.panta noteikumiem, atbildētājai bija pietiekams pamats uzskatīt, ka, turpinot darbu, prasītājs, būdams /amata nosaukums/, turpinās pārkāpt likumu un, vadoties no saviem subjektīviem apsvērumiem, arī turpmāk piešķirs savām prettiesiskajām darbībām maznozīmīguma pakāpi.

Līdz ar to, tiesa uzskatījusi, ka lietā pierādīts, ka prasītājs, pieņemot 10 lēmumus par iesākto lietvedību izbeigšanu administratīvo pārkāpumu lietās, rīkojies prettiesiski, rupji pārkāpjot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 237.panta noteikumus, nenodrošinot katrā lietā vispusīgu, pilnīgu un objektīvu apstākļu noskaidrošanu un neizlemjot šīs lietas stingrā saskaņā ar likumu.

Attiecībā par dienesta pārbaudes atzinumā konstatēto saistībā ar SIA /Nosaukums A/ dokumentu zudību un administratīvās lietvedību neuzsākšanu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, pirmās instances tiesa atzinusi, ka dienesta pārbaudes atzinumā secināts, ka SIA /Nosaukums A/ kafejnīcā /adrese/, sagatavotie dokumenti nodoti prasītājam, un prasītājam vien zināmu iemeslu dēļ, apzināti pieļauta to zudība, neveicot likumā un iekšējos normatīvajos aktos noteiktās darbības.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka prasītāja amata apraksta 7.5. un 7.10.punktā noteikts, ka prasītāja pamatpienākumos ietilpst organizēt, vadīt un nodrošināt efektīvu pārvaldes darbu un kontrolēt iesniegumu, sūdzību, priekšlikumu, administratīvo lietu un citu materiālu izpildes termiņu ievērošanu un izpildes kārtību. Savukārt amata apraksta 7.6. un 7.7.punktā noteikts, ka prasītājam ir pienākums organizēt, vadīt un nodrošināt efektīvu pārvaldes darbu un noteikt pienākumu sadalījumu nodaļu starpā, izvērtēt nodaļu veikto darbu.

Reidi veikti, pamatojoties uz paša prasītāja rīkojumiem. Prasītājs norāda, ka viņš kā pārvaldes priekšnieks kontrolējis reida izpildi, saņemot reidā darbinieku ziņojumus un reidu rezultātu apkopojumu. Prasītājs nav norādījis un nav iesniedzis pierādījumus, ka viņam atbilstoši paša rīkojumos norādītajai kārtībai netika iesniegtas policijas darbinieku atskaites par rīkojumu izpildi un tajos nebija atrodama informācija par pārbaudēm SIA /Nosaukums A/ kafejnīcā. Savukārt, gadījumā, ja šādas atskaites nav tikušas iesniegtas, prasītājs nav norādījis un pievienojis pierādījumus, ka šādas atskaites par reidiem būtu pieprasījis, tādējādi nodrošinot paša uzņemto kontroli par rīkojumu izpildi.

Tiesa atzinusi, ka prasītājs pēc reidiem nav veicis amata aprakstā minētos pasākumus, lai varētu izlemt jautājumu par administratīvās lietvedības uzsākšanu par SIA /Nosaukums A/ pārkāpumiem, proti, nav nodrošinājis efektīvu pārvaldes darbu un nav kontrolējis materiālu iesniegšanas izpildes kārtību (amata apraksta 7.5. un 7.10.punkts), kā arī, būdams /amata nosaukums/ amatā, atbilstoši savām pilnvarām nav noskaidrojis konkrētās personas, kuras būtu vainojamas dokumentu nenodošanā atbilstoši lietvedības prasībām.

Gada laikā nav noteiktajā kārtībā iesniegti dokumenti par viena un tā paša uzņēmuma iespējamiem administratīvajiem pārkāpumiem, un šis fakts pats par sevi jebkurā gadījumā varēja radīt atbildētājai šaubas par prasītāja rīcības likumību un varēja būt par pamatu uzticības zaudēšanai.

Attiecībā par dienesta pārbaudes atzinumā konstatēto saistībā ar SIA /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums C/ administratīvās lietvedības neuzsākšanu Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā, pirmā instances tiesa norādījusi, ka atbildētājas dienesta pārbaudes atzinumā secināts, ka prasītājs Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajā daļā noteiktajā termiņā nav veicis procesuālās darbības ar dokumentiem, kas sagatavoti 2014.gada 28.martā attiecībā pret iespējamiem SIA /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums C/ administratīvajiem pārkāpumiem. Prasītājs nav šos dokumentus reģistrējis atbildētājas informatīvajā sistēmā (RDLIS) un nav noteicis šo dokumentu virzību.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja ar Rīgas pašvaldības policijas Operatīvās vadības un drošības uzraudzības pārvaldes priekšnieka p.i. /pers. D/ 2014.gada 7.jūlija ziņojumu nav pierādījusi faktu, ka prasītājs būtu pārkāpis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajā daļā noteikto termiņu administratīvās lietvedības uzsākšanai.

Prasības pieteikumam, izņemot 2014.gada 7.jūlija ziņojumu, nav pievienots neviens cits pierādījums, kas apstiprina ziņojumā norādītās informācijas patiesumu, kā arī to, ka atrastie dokumenti būtu bijuši nodoti prasītājam likumā noteikto darbību izpildei. Proti, prasības pieteikumam nav pievienoti ne paši izņemtie dokumenti, ne arī pierādījumi, ka prasītājs tos būtu personīgi saņēmis vai ka atbildētājas darbinieki būtu izpildījuši visas darbības, lai prasītājs varētu tos saņemt. Atbildētāja pat nav sastādījusi aktu par dokumentu izņemšanas faktu, kā arī nav pievienojusi darbinieku ziņojumus par apstākļiem, kādos dokumenti ir nonākuši prasītāja rīcībā. /pers. D/ ziņojums par dokumentu atrašanas faktu tapis vairāk kā divus mēnešus pēc to atrašanas.

Ņemot vērā minēto, tiesa uzskatījusi, ka 2014.gada 7.jūlija ziņojums, kuru turklāt, sastādījis atbildētājas darbinieks, bez citiem ticamiem pierādījumiem to kopumā, nepierāda faktu, ka prasītājs būtu vainojams lēmuma nepieņemšanā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta noteiktajā termiņā attiecībā uz SIA /Nosaukums B/ un SIA /Nosaukums C/

Tomēr pirmās instances tiesa atzinusi, ka ar to vien, ka konstatēti un pierādīti vairāki prasītāja pārkāpumi saistībā ar lēmumu pieņemšanu, neievērojot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasības, turklāt šie lēmumi pieņemti relatīvi īsā laika posmā, kā arī prasītāja pārkāpumi attiecībā uz SIA /Nosaukums A/ pārbaudēm, tiesas ieskatā uzskatīti par pietiekamiem, lai atzītu, ka prasītājs rīkojies prettiesiski un viņa pārkāpumi, pildot /amata nosaukums/pienākumus, atzīstami par tādiem, kas radīja pamatu atbildētājas uzticības zaudēšanai.

Pirmās instances tiesa atzinusi, ka prasītāja personiskās īpašības un līdzšinējais darbs būtu vērtējams tikai par to laika posmu, kad viņš ieņēma /amata nosaukums/amatu, jo fakts, ka prasītājs kļuvis par pārvaldes priekšnieku, liecina par to, ka atbildētāja līdz zināmam brīdim pietiekami augstu novērtējusi prasītāja personiskās īpašības un līdzšinējo darbu.

Apstāklis, ka prasītājs bijis apbalvots, būdams pašvaldības policijas Centra rajona pārvaldes priekšnieka amatā un viņa darbā līdz šim nebija

konstatēti pārkāpumi, nevar būt par pamatu tam, lai, konstatējot nopietnus pārkāpumus prasītāja darbā, darba devējam nebūtu tiesību, izvērtējot šo pārkāpumu smagumu, uzteikt prasītajam darbu, pamatojies uz Darba likuma 101.panta 2.punktu.

Līdz ar to tiesa atzinusi, ka atbildētāja pietiekami izvērtējusi Darba likuma 101.panta otrajā daļā norādītos apstākļus un pamatojusi nepieciešamību uzteikt darba līgumu.

Ņemot vērā minēto un to, ka nav pamata apmierināt prasību daļā par darba devēja uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu un atjaunošanu darbā, noraidāms šim prasījumam pakārtotais prasījums par vidējas izpeļņas piedziņu par darba piespiedu kavējuma laiku. Attiecībā par vidējās izpeļņas piedziņu par laiku, kad prasītājs ticis atstādināts no darba saskaņā ar Darba likuma 58.panta otro daļu, pirmās instances tiesa, atsaucoties uz Darba likuma 58.panta pirmo daļu, norādījusi, ka starp pusēm nav strīda par to, ka prasītājs pamatoti atstādināts no darba, jo tas noticis, pamatojoties uz Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja lēmumu par aizliegumu ieņemt Rīgas pašvaldības policijas /nosaukums/ priekšnieka amatu. Strīds faktiski pastāv par to, vai atbildētājai bija pienākums piedāvāt prasītājam citu darbu atbilstoši prasītāja amata pakāpei.

Lai gan atbildētāja norāda, ka viņai nebija iespējas nodarbināt prasītāju citā līdzvērtīgā amatā un pat, ja šāda iespēja būtu, ar to netiktu sasniegts Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja lēmuma mērķis, pirmās instances tiesa norādījusi, ka Darba likums nenosaka darba devēja pienākumu piedāvāt darbiniekam citu darbu uz laiku, kamēr darbinieks atstādināts no darba.

Ņemot vērā to, ka tiesa atzinusi darba līguma uzteikumu, pamatojoties uz dienesta pārbaudi, par pamatotu, konstatēts, ka atstādināšana no darba saskaņā ar šo rīkojumu nav notikusi atbildētājas vainas dēļ, līdz ar ko saskaņā ar Darba likuma 58.panta ceturto daļu nav pamata piedzīt vidējo izpeļņu par laika periodu no 2014.gada 13.jūnija līdz uzteikumam.

Apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Latgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.janvāra spriedumu iesniedzis prasītājs, pārsūdzot spriedumu daļā par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā un vidējās izpeļņas par visu darba piespiedu kavējuma laika piedziņu.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka tiesa nav ņēmusi vērā Darba likuma 101.panta otrajā daļā noteikto, ka, lemjot par iespējamo darba līguma uzteikumu, darba devējam pastāv pienākums izvērtēt izdarītā pārkāpuma smagumu, apstākļus, kādos tas izdarīts, kā arī darbinieka personiskās īpašības un līdzšinējo darbu.

Attiecībā uz lietvedības izbeigšanu neatbilstību Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksam, apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa nav izvērtējusi, ka katrs no iespējamiem administratīvā pārkāpuma gadījumiem pārbaudīts, pieņemti paskaidrojumi, tika veikta fotografēšana, pievienoti nepieciešamie dokumenti un sastādīts tiešā izpildītāja – inspektora – pamatots un motivēts ziņojums. Neskatoties uz to, ka lēmums pieņemts rezolūcijas veidā, visa administratīvā lieta kopumā un secinājumu pamatotība tika pārbaudīta un motivēta. Ņemot vērā minēto, pārkāpums nav atzīstams par būtisku. Turklāt pēc atzinuma saņemšanas darba devējs prasītāja lēmumus neatcēla.

Daļā par sagatavotajiem dokumentiem attiecībā uz SIA /Nosaukums A/ apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasītājs kontrolēja pašu reidu gaitu, saņēma kopējo ziņojumu par rezultātiem un aprakstiem par sagatavotajiem dokumentiem un izņemtajiem lietiskajiem pierādījumiem. Pēc tam dokumenti tiek nodoti galvenajam inspektoram, kurš realizē lietas izpildes kontroli un pēc pārbaudes pabeigšanas gatavo visas lietas uz galīgo pārbaudi. Veicot dienesta pārbaudi, netika vērtēts pārkāpuma smagums, apstākļi, kādos tas izdarīts, attiecībā pret tiešo izpildītāju – inspektoru un viņa tiešo vadītāju – galveno inspektoru, lai objektīvi noskaidrotu, kas pieļāvis SIA /Nosaukums A/ dokumentu zudību.

2015.gada 30.martā Rīgas apgabaltiesā saņemti atbildētājas paskaidrojumi, kuros norādīts, ka atbildētāja apelācijas sūdzību neatzīst un uzskata par nepamatotu.

2015.gada 26.augusta apelācijas instances tiesas sēdē saņemti prasītāja prasības summas precizējumi, lūdzot no atbildētājas par labu prasītājam piedzīt vidējo izpeļņu par darba piespiedu kavējumu par laika posmu no 2014.gada 28.jūlija līdz 2015.gada 26.augustam 29 994,78 EUR apmērā.

Uz tiesas sēdi apelācijas sūdzības iesniedzējs /pers. A/ nav ieradies, nav informējis tiesu par savas neierašanās iemesliem.

Uz tiesas sēdi 2016.gada 16.martā apelācijas sūdzības iesniedzēja /pers. A/ pārstāve zvērināta advokāte Ieva Ramiņa nav ieradusies. Par tiesas sēdes laiku un vietu paziņots likumā noteiktajā kārtībā.

Tiesa vērtē prasītāja un viņa pārstāves neierašanos kā neattaisnotas un uzskata par iespējamu lietu izskatīt bez apelācijas sūdzības iesniedzēja un viņa pilnvarotās pārstāves klātbūtnes.

Tiesas sēdē atbildētājas Rīgas pašvaldības policijas pārstāve /pers. F/ prasību un apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

Noklausoties atbildētājas pilnvarotā pārstāvja paskaidrojumus, pārbaudot lietas materiālus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka prasība noraidāma kā nepamatota.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību un pretapelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajās sūdzībās.

Ņemot vērā augstākminētās likuma normas nosacījumus un apelācijas sūdzības argumentus, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka lieta izskatāma pēc būtības celtās prasības daļā par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, atjaunošanu darbā un vidējās izpeļņas par visu darba piespiedu kavējuma laika piedziņu.

Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojas pirmās instances tiesas lietas apstākļu konstatējumam un sprieduma motivācijai.

Lietā nav strīda, ka ar 2014.gada 24.jūliju prasītājam uzteiktas darba tiesiskās attiecības, pamatojoties uz Darba likuma 101.panta pirmās daļas 2.punktu, kas nosaka, ka darbinieks, veicot darbu, rīkojies prettiesiski un tādēļ zaudējis darba devēja uzticību.

Lietā pastāv strīds par to, vai prasītājam, rīkojoties prettiesiski un tādēļ zaudējot darba devēja uzticību, bijuši attaisnojoši iemesli, vai konstatētie pārkāpumi atzīstami par būtiskiem.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka, izvērtējot uzteikumā norādīto pārkāpumu būtiskumu, tiesai jāņem vērā, ka prasītājs pildījis /amats/pienākumus. Pārvaldes priekšnieks pieņem lēmumus par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, izbeigšanu, kā arī izskata lietas un piemēro sodus.

Saskaņā ar Darba likuma 101.panta otro daļu ja darba devējs ir nodomājis uzteikt darba līgumu, pamatojoties uz šā panta pirmās daļas 1., 2., 3., 4. vai 5.punkta noteikumiem, viņam ir pienākums pieprasīt no darbinieka rakstveida paskaidrojumu. Lemjot par iespējamo darba līguma uzteikumu, darba devējam ir pienākums izvērtēt izdarītā pārkāpuma smagumu, apstākļus, kādos tas izdarīts, kā arī darbinieka personiskās īpašības un līdzšinējo darbu.

Civillietu tiesas kolēģija ņem vērā, ka uzteikums pamatots ar vairākiem pārkāpumiem, ko apstiprina lietas materiālos esošais dienesta pārbaudes atzinums *(lietas 2.sējuma 14.-30.lapa)*. Pārkāpumu kopums liecina par prasītāja darbu un attieksmi pret uzticēto pienākumu izpildi.

Tāpat Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti konstatējusi, ka prasītāja pārkāpumu kopums atzīstams par būtisku, ilgstošu un sistemātisku, jo tā rezultātā prasītājs nav veicis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmās daļas noteiktajā terminā noteiktās procesuālās darbības ar dokumentiem, kas satur ziņas par iespējamie administratīviem pārkāpumiem, nenodrošinot efektīvu pārvaldes darbu, tajā skaitā nenodrošinot administratīvo pārkāpumu lietu izpildes kvalitāti.

Civillietu tiesas kolēģija pievienojas pirmās instances tiesas konstatētajam, ka prasītāja rīcība vērtējama kā neapzinīga amata pienākumu veikšana, kas veido pietiekošu pamatu darba devēja uzticības zaudēšana. Līdz ar to Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas uzteikums atzīstams par tiesisku un pamatotu.

Atbilstoši Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 238.[1] panta pirmajai daļai saņemot ziņas, kuras norāda uz iespējamu administratīvā pārkāpuma izdarīšanu, šā kodeksa 247.pantā minētās personas triju darba dienu laikā pieņem lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu vai par atteikšanos uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību (šā kodeksa 238.[2] un 239.pants), vai par materiālu pārsūtīšanu pēc piekritības. Lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu var pieņemt, arī sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu.

Attiecībā par apelācijas sūdzībā norādīto argumentu par pieņemto lēmumu par lietvedības izbeigšanu neatbilstību Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa prasībām būtiskuma izvērtējumu, Civillietu tiesas kolēģija atzīst par pamatotu atbildētājas paskaidrojumos norādīto, ka prasītājs, būdams Rīgas pašvaldības policijas /nosaukums. priekšnieks, pildot darba pienākumus, nav nodrošinājis Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 237.pantā noteiktos lietvedības uzdevumus administratīvo pārkāpumu lietās. Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodekss neparedz lēmumu par lietvedības izbeigšanu pieņemt rezolūcijas veidā, līdz ar to prasītāja pienākumos bija pieņemt motivētus lēmumus, lai personas, uz kuriem tie attiecas, vai prokurors varētu iebilst lēmumos iekļautajiem apsvērumiem, pierādījumu novērtējumam, argumentiem un secinājumiem, iesniedzot sūdzību vai protestu.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka par sagatavotajiem dokumentiem par SIA /Nosaukums A/ konstatētajiem pārkāpumiem vērtējama arī citu personu rīcība. Civillietu tiesas kolēģijas ieskatā nav pamata izvērtēt, kas tieši pieļāvis SIA /Nosaukums A/ dokumentu zudību. Konkrētā civiltiesiskā strīda ietvaros tiesai nepastāv tiesiska pamata vērtēt trešo personu, kas nav lietas dalībnieki, pārkāpumu un atbildību. Prasītājs cēlis prasību par uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu, līdz ar to izskatāmajā lietā vērtējami atbildētājas norādītie argumenti darba līguma uzteikšanai un atbilstība Darba likuma 101.panta otrajai daļai.

Apelācijas sūdzības iesniedzējs deklaratīvi norādījis, ka, veicot dienesta pārbaudi, netika vērtēts pārkāpuma smagums, apstākļi, kādos pārkāpumi izdarīti. Apelācijas sūdzības iesniedzējs nav iesniedzis apstiprinošus pierādījumus minētajam argumentam, kas dotu pamatu tiesai papildus izvērtēt pastāvošos apstākļus.

Pamatojoties uz minēto, Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka atbildētājas 2014.gada 24.jūlija uzteikums atzīstams par tiesisku un pamatotu, kā arī ievērota darba līguma uzteikšanas kārtība, līdz ar to celtā prasība par uzteikuma apstrīdēšanu noraidāma kā nepamatota.

Ņemot vērā, ka prasība noraidāma, Civillietu tiesas kolēģija nevērtē jautājumu par vidējās izpeļņas piedziņu.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesa devusi pareizu juridisku novērtējumu pierādījumiem, piemērojusi pareizās materiālās tiesību normas, taisījusi pamatotu un likumīgu spriedumu, prasību noraidot.

Atbilstoši Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 1.punktam, prasītājs šajā lietā atbrīvots no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 430., 432., 433. un 434.pantu, Civillietu tiesas kolēģija

nosprieda:

/pers. A/ prasību pret /nosaukums/par darba līguma uzteikuma atzīšanu par spēkā neesošu un atjaunošanu darbā, vidējās izpeļņas par visu darba piespiedu kavējuma laiku un samaksas par nakts stundām, virsstundām un darbu svētku dienās piedziņu **noraidīt**.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Augstākās tiesas Civillietu departamentā 30 *(trīsdesmit)* dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Rīgas apgabaltiesā.

Pilns sprieduma teksts sagatavots 2016.gada 15.aprīlī.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs tiesnesis (personiskais paraksts) J.Freimanis
Tiesneses (personiskais paraksts) L.Pliča
(personiskais paraksts) S.Beļajeva